

մի քողոցի զնալ յԻշով եւ կամ յայլ ֆաղափս, այլ ի Կառնենից ֆաղափեն դարձուցի զնա, յնս դառնալ ընդ իւր եկեալ ճանապարհին եւ զնալ յայլ աշխարհ: Վասն որոյ եւ Լուսաշ անուանք վոյքն առաքեաց պատգամս առ վարդապետն աւսելով թէ մեծ իշխանն մեր քուղք է ուղարկել մեզ թէ, այդ վարդապետ, որ ի քուրբի աշխարհէն եկեր է, շաշուս (*) է եղեր, հրաւան չկայ որ ի ֆաղափէն ելանէ, մի քողոյք որ երթայ, թէ ոչ ձեր գրուխն կ'երթայ. եւ այսպիսի բանիւք արգիլեցին ի զնալոյ զվարդապետն եւ վարդապետն կայր անդին իբրեւ ի դիպահոց: Ապա, արք ունակ բարեպաշտով ի ժողովորոց ֆաղափն մատան առ վոյքն եւ ծանուցին զանմեղութիւն վարդապետին ննա, ապա թէ հրաւան եղեւ վարդապետին, զի ելեալ զնաւոցէ ոչ թէ յԻշով այլ դիպ ի յնս՝ ընդ որ եկեալն եր եւ վարդապետին ելեալ ի Կառնենիցոյ եւ եկն ի Բողոյսն եւ ի յՈռոռմէի, եւ ի ճանապարհէն գրեաց զիր բանադրանաց, նզովից եւ կապանաց ի վերայ Նիկոյիսն եւ առաքեաց յԻշով եւ Նիկոզն ոչինչ հոգաց ի կողմանէ բանադրանացն, այլ կայր ի կարգի իւրում եւ ի ֆահանայագործութան: Բայց ֆահանայք եւ ժողովորոցն այնք՝ որք յառաջեւ ներհակ էին Նիկոյիսն, ի բերան առեալ խօսեին. նա եւ յերեսաց ընդդէմ բերեին ննա,

(*) Շաշուս = լրտես: